

Nr 273.

Av herr **Andersson, Elof, m. fl.**, om ändrade grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.

Vid sökandet efter möjligheter att nedbringa utgifterna i det nu framlagda budgetförslaget har finansministern förklarat, att varje försök att komma fram till en budget av annan och lägre storleksordning är uteslutet, såvida man inte vill begränsa omfattningen eller minska effektiviteten av den allmännyttiga verksamhet, som bekostas av statsmedel, eller ock med bibehållande av statsverksamhetens omfång sänka den ersättning, som utgår för det i allmän tjänst utförda arbetet. Den sistnämnda vägen, säger finansministern vidare, innebär praktiskt taget, att lönerna, eller närmare bestämt de s. k. dyrtidstilläggen nedskäras eller borttagas. Denna väg anser han emellertid icke påkallat att gå »av hänsyn till rättvisa och billighet».

Vi kunna icke dela denna uppfattning. I denna för stora delar av vårt folk så prövande tid håller icke ett sådant resonemang. De arbetslösa, de halvtidsarbetande, de stora massor av vårt folk, som få nöja sig med ersättning för arbetet efter 1914 års löneläge, förstå det icke. Och med hänsyn till det finansiella läget kan det näppeligen heller försvaras.

En sänkning till indextalet 136 vore nu icke obillig, men i varje fall kan en sänkning till hälften av det indextal, som uppstår mellan nämnda tal och den indexsiffra, som enligt nuvarande rörliga beräkningsgrunder uppstår, anses fullt befogad.

Vi hemställa sålunda,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i vad i statsverkspropositionen under *Utgifterna*. För flera huvudtitlar gemensamma frågor, punkt 6, Dyrtidstillägg till befattningshavare i statens tjänst m. fl. föreslagits, att dyrtidstilläggen under budgetåret 1934—1935 skola beräknas efter hälften av det tal, som enligt nu gällande beräkningsgrunder överstiger ett indextal av 136.

Stockholm den 23 januari 1934.

Elof B. Andersson.

John Björck.

Gottfr. Karlsson.